Ч. 230. Пятниця 23 (10) жовтня 1908. Рік XVIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З краєвого сойму. — До ситуациї. — З делеґациї. — Подїї в Сербії.

Вчерашне засїдане розпочало ся о год. 10·30 відчитанем петиций а також внесеня п. Ю. Бруницкого в справі переміни перестанку Мартинів на шляху Львів-Станиславів на товарово-особову стацию.

По приступленю до дневного порядку відослано до громадскої комісиї справоздане краєвого Видїлу в справі дозволеня громадї міста Ясло побирати оплати громадскі від чиншів найму.

По тім мотивував пос. Длуґош своє внесене в справі заключеня контракту з краєвим союзом продуцентів ропи що-до аренди публичних збірників для маґазинованя ропи. Внесене переслано до комісиї гірничої.

Відтак приступлено до дальшої дебати над рентовими оселями. Референт пос. Вітос в кінцевім виводі зазначив, що проволїкане полагоджуваня рентових подань має свою причину дуже часто в запутаности справи або в недбалости інтересента. Справу поліпшить децентралїзация, але треба внести єї поволи, бо поспіх був би шкідливий. Бюро рентових осель побирає кошти, лише на покрите видатків в урядї ґрунтових книг, а кавцию задержує ся тому, що не знати кілько буде виносити скарбова належитість, стемплї і т. д. — В специяльній дабатї пропонував пос. Пілят таку загальнїйшу стилізацию другого внесеня комісиї: Поручає ся Видїлови, щоби придїлив до чинности при „Краєвім бюрі рентових осель" потрібні сили технічні до справ меліорацийних, консумцийних і парцеляцийних. До того додав ще пос. Кендзьор такий додаток: і вставив потрібний на сю цїль кредит до буджету на 1910 р. Внесеня комісиї з обома поправками ухвалено.

По тім ухвалено внесеня зелїзничої комісиї в справі сфінансованя льокальної зелїзницї з Лодиґовець до Бучковиць, а петицию міских урядників 131 міст в справі поліпшеня платнї по виводах референта адміністрацийної комісиї пос. Долиньского передано краєвому Видїлови до провіреня та як найшвидшого полагодженя, а до того увзглядено ще поправку пос. Сколишевского, щоби краєвий Видїл предложив в тій справі справоздане на найблизшій сесиї.

Відтак відступлено краєвому Видїлови до полагодженя внесене пос. Сколишевского в справі утвореня 2 посад інструкторів для кошикарскої школи. Пос. Сколишевский, дякуючи референтови свого внесеня, Ю. Бруницкому за прихильність, вказав, що піддане під управу лози кількадесятьох тисячів моргів неужиткі могло би принести краєви кілька мілїонів доходів. Сойм ухвалив, аби краєвий Видїл провірив сю справу та здав з сего справу вже на найблизшій соймовій сесиї.

З черги реферував пос. Чарторийский справоздане краєвого господарства про справоздане краєвого Видїлу в справі піднесеня плеканя коний.

В дискусиї над оґерами промовляли посли Єдинак і Кивелюк, заявляючи ся против звиваня державних стаций оґерів, чого вимагала 8 ма резолюция комісиї. Крім того вимагав перший бесїдник ще заведеня повітових курсів кованя коний. Референт комісиї замітив в тій квестиї, що она була вже порушена в комісиї для краєвого господарства при роздїлі науки рільництва, а при тій нагоді внесено підвисшене тої позиций з 15.000 на 30.000 корон але се перепало. В голосованю принято внесеня комісиї.

Дальше розпочала ся дискусия над внесенем пп. Короля і Птака о знесене мита на

---

2)

Майстер Ґілле.

(З нїмецкого — Б. Целля).

(Дальше).

Як дальший вислїд моїх помічень відкрив я при обох низьких вікнах дуже синяві, сильно крохмалені занавіси і великаньске охоронне покривало, котре вогкі, сірі пивничні стіни закривало довкола аж до половини висоти. Приглянувши ся уважнїйше, пізнав я, що оно було зложене з великим накладом працї з безчисленних старих суконних латок всїлякої краски. Але помимо того то стїнне обите робило миле враженє, може вже лиш длятого, що вказувало на сильне зусилє зробити ту убогу хатину як лиш можна найвигіднїйшою. І дивна річ, коли мій погляд упав знов тепер на жінку кравця, котра пильно порола дальше сурдут, не видала ся менї вже такою поганою. Лише коби не сьміяла ся, бо тодї аж страшно було дивити ся на неї і я постановив собі бути дуже на осторожности, аби не сказати Боже борони якого жарту.

Вскорі прийшов і майстер. З коротким „Добрий день!" приступив до мене і подав менї руку поважно і з достоїньством як все. Але відтак обернув ся до своєї жінки і єго поважні черти розъяснили ся.

Ось она — немов би говорив многозначучим поглядом до мене та немов би хотів мовчки спитати: А що, як гадаєте, чи она не славна собі? І голосно додав показуючи очима і рукою на крохмалені занавіси, софу і стїнне обите: То всьо она зробила — хороше, правда?

Я почув, що мене обіймає зворушене і разом заздрість на вид неймовірної невибагливости того чоловіка. Мешкав у вогкій пивничній норі, обитій так сказатиб лахами і називав то хорошим — мав за жінку олицетворене бридоти і був готовий уважати єї Венерою. На всякий спосіб єго Ріка видавалась єму взірцем совершеньства і майстер Ґілле осягнув ідеальний стан найвисшої земної щасливости — брав привид за правду.

З тих мимовільних гадок обудив мене голос мого кравця, що тепер почав говорити о інтересї і спитав, чи я не схотїв би попробовати, аби раз щось нового у него замовити. Єго крій так само добрий як кождого найлїпшого кравця, а що дотикає роботи, то я буду міг пересьвідчити ся, яка она чиста і точна. А Ріка поглянула на мене визиваючо і сказала гордо: Він знаменито робить. Всї не можуть єго нахвалити ся.

Чи то она відносила до него яко чоловіка, чи яко кравця, не беру ся розбирати. На всякий спосіб видавало ся менї, немов би той бородатий чоловік задля похвали з таких — хороших уст почервонів.

Я що до себе не мав вправдї нїякого довіря до єго „крою", але хотів тим добрим людям дати заробок тим більше, що — як я бачив — майстер Ґілле уважав то річию чести, аби для своїх клієнтів зробити від часу до часу щось нового. Тому й замовив я собі один новий одяг, хоч по правдї зовсім єго тепер не потребував. Лице малого чоловіка сияло, а й єго подруга виглядала незвичайно вдоволена.

В часї важної роботи браня міри, яку майстер переводив з незвичайною торжественностию, блукав мій погляд по кравецкім столї, закиненім всїлякими річами і відкрив там купу черноно оправлених книжок, які видались менї досить підозрінними. Не надумуючись взяв я одну в руку і прочитав: „Вільне право людске".

— Ов, пане майстер, ви такі річи читаєте? — спитав я усьміхаючи ся.

— Длячогож би нї? — спитав він і собі.

— Бо ви, як здасть ся, зовсім щасливі і вдоволені!

— То правда, але що в державі будучности має бути всьо ще лїпше і красше для нас бідних, то чому я не маю причиняти ся до того?

— Чи ви може займаєте яке начальне становище серед ваших партийних товаришів, може ви бесїдник, або й писатель?

— Ще чого не стало — відповів він. — То всьо полишаю я иншим. Перше ходив я лиш на збори, аби все таки щось почути і научити ся, до того не має ся нагоди. Але від коли я оженив ся, залишу і то. Тілько деякі книжки позичив я, аби їх вечером відчитувати, бо саме для женщин будучий суспільний устрій найважнїйший.

— А то як? — спитав я.

— Ну, буде їм лїпше. Не будуть нї варити нї прати, всьо то буде ся робити публично машинами.

— Ей, Ґілле, не говори, чого не розумі

краєвих мостах і дорогах. Референт пос. Долиньский іменем комісиї предложив таку резолюцию: „Поручає ся краєвому Видїлови, щоби в відповідній хвили, коли стан краєвих фінансів після его признаня на се дозволить, предложив соймови внесене про знесене мит по дорогах і краєвих мостах“. — Пос. Король згодив ся на ту резолюцию, але з поправкою, щоби пропущено слова „після его признаня“. По переведеній дискусиї принято внесеня комісиї з поправкою пос. Короля.

Відтак наступила дебата над діяльностию санїтарного департаменту, кр. Видїлу, в якій крім референта пос. дра Марса промовляли ще пос. Мариєвский, Міхаловский, (що надзвичайно остро атакував нелад в Кульпаркові), др. Куровець, п. Думка, др. Ляндав, Ганчаковский, Тшецєский, Стояловский та пос. Бандровский.

Вкінци на внесене п. Вівєна замкнено дискусию а п. Маршалок замкнув засїдане, назначуючи слїдуюче на нині рано.

Депутация ческої комісиї парляментарної під проводом міністрів дра Фідлєра і Пражка удала ся вчера рано до бар. Бека. Бар. Бек приймив насамперед справоздане о нарадах ческої комісиї парляментарної і о єї ухвалах, а відтак вислухав реферату о політичнім положеню. Конференция тревала до год. 12·30 в полудне. По конференциї члени депутациї здали справу прочим членам парляментарної комісиї. Один з участників конференциї в розмові з кореспондентом „Die Zeit“ заявляє, що конференция з бар. Беком не вдоволила Чехів. Що до димісиї міністрів, то парляментарна комісия похвалила єї, особливо аґрарцї були за безусловним уступленем обох міністрів; молодочехи і народно-католицке сторонництво не хотїли би віддавати теки міністерства торговлї в руки Німця.

Угорский міністер внутрішних справ ґр. Андраши був вчера на півторагодинній конференциї у Цїсаря і здавав справу о виборчій реформі. З кругів близьких правительству доносять, що всякі дотеперішні ріжницї між коалициєю а короною вирівнано і ґр. Андраши одержав апробату, взглядно передвступну санкцию для своїх предложень.

Войскова комісия австрийскої делеґациї радила над буджетом войсковим. Промовляли делеґати: ґр. Штірґк, Мервельдт, Кучельт і Петеленц, котрі жадали заведеня дволїтної служби войскової, удїляня відпусток в часї жнив і більшого увзглядненя желань селяньского населеня. У відповіди забрав голос міністер війни ґен. Шенайх, котрий обговорював перед усім події в Люблянї і сказав, що як сьвідки зізнали відділ войска обкинено там камінем. Відтак обговорював підвисшене офіцирских плат і заявив, що в часї, коли полїтика опирає ся на компромісах, не можна робити правительству закиду, що заключило компроміс для переведеня своїх жадань. Вкінци обговорював справу дволїтної войскової служби. По промові референта др. Козловского і ряді фактичних спростовань ухвалено войсковий буджет. На нинїшнім засїданю буде комісия радити над буджетом маринарки.

Вчерашні льондоньскі часописи доносять з Білгорода, що послїдні промови сербского наслїдника престола до товпи і его відзиви до найблизшого окруженя дали привід до скликаня надзвичайної ради коронної під проводом короля, в котрій крім міністрів взяли участь також найвисші офіцири. Кн. Юрий був також присутний. Коли король і міністри заявили єму отверто, що своїм нерозважним поведенем готовить народови погибель, наслїдник престола не міг здержати ся і кинув ся на вітця, так що здавало ся, що короля ударить в лице. В тій хвили офіцири вспіли тому перешкодити, але з того счинила ся правдешна бійка, котрої наслїдком було викинене наслїдника престола з салї. Король і дорадники дальше радили над способами усмиреня наслїдника престола, а він сам удав ся на збори молодих офіцирів і студентів і виголосив там бесїду, заявляючи, що нїколи не допустить до того, аби вітцю удало ся спинити народний рух против анексиї.

Новинки.

Львів, дня 22-го жовтня 1908.

— **Іменованя і перенесеня.** П. Мінїстер віроісповідань і просьвіти іменував звичайного професора полїтехнїки у Львові Едґара Ковача, віцепрезесом комісиї іспитової для II іспиту державного з будівництва на суши в полїтехнічній школї у Львові, а в порозуміню з п. Мінїстром робіт публичних, старшого радника будівництва Рамера Сопуха членом тої комісиї. — П. Мінїстер торговлї покликав комісаря почтового, Мих. Мединьского до служби в мінїстерстві торговлї. — Гал. Дирекция почт перенесла офіцияла почтового, Мих. Петецкого зі Львова до Станиславова.

— **В справі ескортованя арештованих** видало Мінїстерство справедливости слїдуюче розпорядженє: Щоби уникнути немилої дивовижі, яку часто викликує ведене до суду якогось арештованого жандармами, коли то ведене мусить в день відбувати ся та ще й оживленими улицями більших міст, призволяє Мінїстерство справедливости в порозуміню з Мінїстерством краєвої оборони, щоби в таких случаях уживати д[illegible] ескортованя наймленого воза, а Мінїстерство справедливости верне видану на то після тарифи суму. — Як звістно, ескортовано доси всїх арештантів без виїмки пішки, а арештований був иноді виставлений на всякі напасти і наругу.

— **З товариства „Учительска громада“.** Орґанїзацийний комітет подає до відома, що почавши від 18 жовтня розсилає запрошеня в члени товариства і просить всїх, що бажають вступити в члени, відослати підписану заяву, долучену до запрошеня, до комітету під адресою Всч. о. дра Стефана Юрика, катехита у Львові, Підвале 9 I пов. Рівнож під сею адресою просимо присилати всї письма і вкладки до товариства. Хто би через помилку або задля незнаної адреси не одержав запрошеня, зволить віднести ся до комітету під вказаною адресою, а запрошене зараз вишлемо.

— **Процес в справі заворушень в Коропци** закінчив ся вчера в Станиславові по 10 год. вечером. На основі вироку трибуналу засуджені: Семен Маряш на 2 місяцї вязниці, Іван Маряш на 14 днїв, 2 обжалованих засуджено на арешт по 10 днів, одного на 7 днів, 10 на 2—3 днї, а 14 обжалованих увільнено.

— **Огнї.** Вчера около 9 год. вечером вибух грізний огонь в склепі нафтовім при ул. Зиблике-вича ч. 17. Згорїли 4 бочки нафти і трохи річий. Більшого нещастя не було. Нафта займила ся в наслїдок неосторожности, а сторожа пожарна борзо огонь загасила. — Грізний огонь вибух оногди в Левочи спіского комітату на Угорщинї і прибрав при сильнім вітрі великі розміри. Згорїли церков, костел і богато домів. Шкода єсть дуже значна.

— **Кровава бійка з жандармами.** В малій місцевости коло Араду на Угорщинї, де живуть Німцї і Румуни разом, прийшло вчера в часї празнику до бійки межи нїмецкими а румуньскими селянами. Коли з'явили ся жандарми, недавні ще противники помирили ся і всї разом кинули ся на жандармів, котрі тоді зробили ужиток з оружия і стали стріляти. В одній хвили згинуло на місци 9 селян, 10 було тяжко, а 60 легко зранених.

— **Великий скандал на Угорщинї.** Від кількох днїв ходила чутка, що полїция в Будапеш-

---

єш! Де я тобі позволю взяти менї варене і пране. А до того машинами — дякую красно! То го трохи біля скоро пропало би! — і она гнївно відкинула від себе попорений сурдут.

Сьміючи ся взяв я капелюх і вийшов, полишаючи майстрови втихомирене жінки.

Минуло кілька тиждпів. Нове одїне прийшло, мало очивидно препоганий крій, але мій малий майстер впевнював мене так рішучо, що оно знаменито на мнї лежить, що я не сьмів тому спротивити ся. І про социялїзм я не говорив з ним, хоч я був цікавий довідати ся, чи він лиш пусті оклики переймив, чи може пізнав властиву суть річи, котра містить в собі велике єванґеліє любви для всїх бідних і нещастних. Я знав, що малий недовірчивий і коли би обудило ся в нїм яке підозрінє, він міг стати неприступним і нечемним. Я постановив розслїдити ту річ при иншій, наручнїйшій нагоді.

Але она не скоро лучила ся. Майстер Ґілле приходив вправдї деколи до мене, забирав мої річи до відчищеня і відпрасованя, але був чим раз більше мовчаливий і поважний, немов би вижидав якоїсь важної події. Я здогадував ся що то було, але не говорив нїчого; впочім виїхав я в довшу подорож по Італії.

Коли я по кількох місяцях вернув, стан моєї одежи вимагав доконечно скорого покликаня майстра Ґілле. Він сейчас прийшов, привитав ся зі мною спокійно, немов би я нікуди не виїздив, вислухав моїх поручень і аж коли всьо, що належало до інтересу, було обговорене, станув передо мною, випрямив ся і майже остро заповів:

— Ну, вчера хлопець прийшов!

Я не відразу зрозумів его. Але коли догадав ся, відозвав ся я радістно:

— Щастя желаю, майстре Ґілле! Чи подібний до вітця, чи до матери?

— Поки що не дасть ся ще пізнати. На всякий спосіб здорова дитина — додав гордо.

Я подав єму циґаро і спитав так мимоходом:

— Хрещений не буде?

— Як то? — кинув ся малий чоловічок.

— Ну, бо того в державі будучности не буде потреба, а ви чей схочете виховати дитину для тої держави.

— Анї не думаю о тім! — відповів коротко. — Коли до того прийде, то нехай кождий робить собі, як схоче. Щоби менї жінка сказала, колиб я до неї з тим прийшов. Ми вінчали ся в церкві, в церкві буде й дитина хрещена і конець. Впрочім я вас саме хотїв просити, чи не були би ви хрестним вітцем? Моя жінка, від коли вас перший раз побачила, дуже вас полюбила і була би просто нещаслива, коли би ви відмовили.

Я глубоко поклонив ся. Отже я сподобав ся его жінцї — диви, диви! Може лиш тому, що я єї мужеви дав зробити нове одїне, котрого тепер не можу уживати — на всякий спосіб я в цїлій тій справі був так невинний як новонароджена дитина майстра Ґілле.

Відтак приймив я з вічливою подякою запросини і просив лиш, аби мене завчасу повідомлено про день і годину.

Три місяцї опісля приніс менї майстер Ґілле особисто запрошене. Оно було писане на голубім папери, котрий в горі украшувала позолочена корона.

— Щось ви довго зволїкали — сказав я — кладучи обережно папір на моїм столику, що як видко було, подобало ся малому майстрови.

— То про студінь — та й жінка не була цїлком здорова. Але тепер вже всьо в порядку і не можна довше ждати.

На другий день охрещено дитину в церкві сьв. Хреста. Крім мене були кумами ще сестрінниця майстрової, молода, хороша служниця і одна сусїдка кравців, прачка по званю. Мій майстер сам проводив свого потомка до церкви і виглядав ще торжественнїйше як звичайно в своїм чорнім весільнім сурдутї і в білій краватцї, котра вже при вінчаню зробила свою службу. Але такого зворушеного, як був майстер Ґілле в церкві в часї хрещеня свого сина, не бачив я ще нїякого чоловіка.

(Конець буде).

тї впала на слїди якоїсь вельми загадочної справи, а здогадливі репортери ґазетярскі зачали в тій тайні вітрити зараз політичні скандали, революцийні заговори, шпигуньства і т. п., стоячі в звязи з найновійшими подіями на балканьскім півострові. Тимчасом показало ся, що то було найпростїйше хабарництво, але на величезні розміри, якого допускав ся один із найвисших достойників в Будапешті, віцепрезидент трибуналу адміністрацийного і тайний радник Емерих Ляткочі, котрий від минувшої пятниці щез з Будапешту і се есть короткий зміст того великого скандалу, про який через кілька днів писали будапештеньскі і віденьскі ґазети, а цїла справа представляє ся, як слїдує:

Провізор аптикарский Франц Корбулїй надармо старав ся від довшого часу о ліценцию на отворене аптики, аж остаточно довідав ся, що можна таку ліценцию дістати, коли за неї добре заплатити. Єму сказали в міністерстві, що таку ліценцию може єму найскорше виробити якась пані Вікторія Сендердій. Він пішов до неї, а она післала его до адвоката Тарваша, котрий обіцяв вистарати ся о лиценцию за оплатою 80.000 К. Др. Тарваш порозумів ся в тій цїли з пенсионованим капітаном корабельним Крецом, а той повів Корбуля до Ляткочі'го, котрий підняв ся посередництва за оплатою 60.000 К, котрі мали бути зараз зложені і на котрі Ляткочі обіцяв ся виставити поквітоване яко запоруку, що Корбулїй дістане ліценцию. Корбулїй пішов тоді до міністра справ внутрішних ґр. Андрашія, до секретария державного Гадіка і до начальника детективів Кречения і розповів їм все. Кречений завізвав тоді Корбулїя, щоби він і дальше грав свою ролю. Послїдного четверга дав Корбулї Ляткочому в его помешканю 60.000 К, котрі одержав в тій цїли від поліциї, а дістав від Ляткочі'го поквітоване віддав его зараз шефови детективів, котрий стояв на улици. Додати ще потреба, що банкноти уплаченої суми були всї позначені. Шеф детективів пішов зараз з поквітованєм до Ляткочі'го і зажадав, щоби він віддав гроші, які дістав від Корбулїя. Ляткочі вмішав ся дуже і вернув гроші. О цїлій справі повідомлено зараз міністрів справ внутрішних і президента міністрів та директора поліциї. Постановлено розвести слїдство і ще в ночи з четверга на пятницю взвано на поліцию всїх вмішаних в сю справу, а се дало причину до чутки о викритю якогось заговору, о приготовлюваню якоїсь революциї і т. п. Тимчасом Ляткочі втїк, як здаєсь до Анґлії, щоби звідтам виїхати до Америки.

— Репертуар львівского руского народного театру в Станиславові (Саля тов. ім. Монюшка. Початок представленя о год. 7·30 вечером).

В суботу, дня 24 с. м. „Барон циганів“, оперетка в 3 діях Штравса.

В недїлю, дня 25 с. м. „Серед бурі“, історичні картини зі співами в 5 діях Ґрінченка.

— Зима. Здає ся, як колиб студінь і снїг з послїдних днїв не хотїли таки зовсім уступати і як би зима мала розгостити ся вже на добре. Сеї ночи падав у Львові снїг і присипав знов стоплену потрохи давнїйшу верству а мороз хоч не величкий, бо лиш 1 степень, все-таки держить ся. Заметелї снїгові навістили цїлий край а мабуть найсильнїйше східні его сторони. На засипаній зелїзници Тернопіль-Збараж заведено вже рух на ново, але за то з причин заметелий снїгових здержано рух товаровий на шляху Борки великі Грималів, мабуть на дві доби. Рух особовий на тім шляху відбуває ся правильно.

З цїлого краю, від Жабя аж до Кракова надходять вісти про значну студінь і великі маси снїгу, які вкрили землю. З Тернополя доносять, що в тамошних сторонах снїг верствою на метер грубою вкрив поля а студінь доходила до 5 степенів морозу. В Бучаччинї була через три днї заметїль снїгова при 3 степенях морозу. З Коломийщини доносять також, що там велика масу снїгу присипала поля а дерева, з котрих ще листє не облетїло, ломлять ся під тягаром снїгу. Студінь доходила і тут до 5 степ. морозу.

Про подібні заметелї і студінь доносять і з инших сторін монархії. В Пільзнї в Чехії настала була в ночи з 20 с. м. така нагла студінь, що дійшло аж до 10 степенів морозу а в Ческім лїсї було навіть аж 15 степ. морозу. — З Вел. Варадину на Угорщинї доносять, що там зовсїм нагло спала теплота з 20 степ. Реоміра аж до точки морозу. Ще в недїлю було там так красно і тепло, мов би в лїтї а в понедїлок зрана було вже лиш 3 степені тепла, захмарило ся і перед полуднем падав дощ, котрий по полудни замінив ся в снїг, що вкрив всї виноградники досить грубою верствою. У всїх виноградниках висить ще половина грозен на корчах.

— Жіноча спілка промислова „Труд“ у Львові постановила в найблизшім часї розширити свої робітнї через впровадженє окремого відділу виробу церковних риз. Вна слїдок введення сеї галузи виробу знайде знов значна часть робітниць зарібок в своїй інституциї, а суспільність наша — як належить сподївати ся — піддержить се підприємство численними замовленями.

— Нещасливі пригоди. При ул. Огородовій в реальности ч. 9 знайдено вчера рано дозорця тогож дому - Михайла Шиманьского, даючого ледви ще слабі ознаки житя, а мешкаючу з ним разом его наречену М. Мериньску вже не живу. Показало ся, що обоє загоріли, заткавши за скоро піч, в котрій палили вуглем. Шиманьского ще відратовано і відставлено до шпиталю а тїло Мериньскої відвезено до трупарнї. — До шпиталю сьв. Софії відвезла вчера поготівля ратункова 4-лїтну Стан. Миґоцку, котра бавилась сірниками і підпалила на собі одїж та сильно попекла ся. — Фр. Кібал, дозорець одної з камениць в пасажу Міколяша, посовгнув ся вчера на тротоарі перед своєю каменицею і впав так нещасливо, що зломив собі ногу.

Телеграми.

Відень 22 жовтня. Є. Вел. Цїсар санкціонував закон ухвалений галицким соймом, уповажняючий громаду міста Львова зтягнути позичку в сумі 14 міліонів корон за порукою краю.

Відень 22 жовтня. „Wien. Ztg.“ оголошує розпорядженє міністерства скарбу в справі заказу вивозу і перевозу военних матеріялів, муніциї, оружия і т. д. до Сербії і Чорногори. Міністерство застерігає собі також контролю пересилок подібних артикулів, о скільки би були пересилані під фальшивою декларациєю.

Будапешт 22 жовтня. Ґазета урядова заміщує розпорядженє міністерства видане в порозуміню з австрийским кабінетом а заказуюче вивозу і перевозу на лініях зелїзничих обох половин держави а також Босни і Герцеґовини оружия, муніциї, матеріялів вибухових, коний, ослів, мулів, голубів почтових і всяких иньших матеріялів военних до Сербії і Чорногори.

Цетиньє 22 жовтня. Неправдивою есть вість, мов би то кн. Николай вислав до царя письмо, в котрім домагає ся відшкодованя для Чорногори признанєм їй новобазарского санджаку.

Софія 22 жовтня. Як зачувати, в поглядах болгарского правительства на справу всхідних зелїзниць настав рішучий зворот. Коли ще до недавна болгарске правительство взагалї не признавало прав власности Туреччини до лїний зелїзничих в Румелії, нинї готова вже вести переговори о залагодженє права руху і відкупленє прав власности або з товариством зелїзниць всхідних або з турецким правительством. Правительство болгарске віднеслось з просьбою до Порти, щоби згодила ся на ті переговори і нема сумніву, що Порта згодить ся.

Константинополь 22 жовтня. Часопись „Ікдам“ доносить, що анґлїйский амбасадор заявив вчера рішучо великому везирови, що безпосередні переговори з Болгарвєю не суть потрібні. — Часопись „Сабах“ доносить, що Порта одержала вість, що Болгария мимо увіреня о мирі робить дальше великі приготовленя военні.

Курс львівский.

Дня 21-го жовтня 1908.		Платять K c	Жадають K c
I. Акциї за штуку.			
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .		565·—	572·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.		400·—	410·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Ясы		550·—	558·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.		350·—	400·—
II. Листи заставні за 100 зр.			
Банку гіпот. 5% премiов.		110·—	110·70
Банку гіпот $4^1/_2$%		99·10	99·80
$4^1/_2$% листи застав. Банку краєв.		100·—	100·70
4% листи застав. Банку краєв. .		93·25	94·95
Листи застав. Тов. кред. 4% . . .		97·—	—·—
„ „ 4% льос. в $41^1/_2$ лїт.		97·—	—·—
„ „ 4% льос. в 56 лїт.		92·60	92·90
III. Облїґи за 100 зр.			
Пропінацийні гал.		97·20	97·90
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.		—·—	—·—
„ „ „ „ $4^1/_2$% . .		101·—	101·70
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 кор.		93·—	93·70
Позичка краєв. з 1873 р. по 6%		—·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.		95·—	94·70
„ м. Львова 4% по 200 кор.		92·60	93·30
IV. Льоси.			
Міста Кракова		103·—	110·—
Австрийскі черв. хреста	Курс віденьский . .	47·75	51·75
Угорскі черв. хреста	. .	25·75	27·75
Італїянь. черв. хр. 25 фр.	. .	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 кор.	. .	68·—	72·—
Базиліка 10 кор.	. .	19·85	21·85
Joszif 4 кор.	. .	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр.	. .	9·50	11·—
V. Монети.			
Дукат цїсарский		11·30	11·38
Рубель паперовий		2·50	2·52
100 марок нїмецких		117·10	117·50
Доляр американьский		4·80	5·—

НАДІСЛАНЕ.

За редакцію відповідає: Адам Красовский.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).